

3530 DUHOVNO SUŽENJSTVO.... ZAPOVEDI....

31. avgust 1945: knjiga 45 [Bertha Dudde](#)

Duhovno suženjstvo je, če človeka z dekreti in zapovedmi prisilijo v vero in mu je vsako preverjanje ([1 Tes 5,21](#)) tega prepovedano z grožnjo časnih ali večnih kazni. Če se človek lahko sam svobodno odloči ali želi sprejeti ponujeno duhovno dobro (spoznanje) ali ne, ni duhovno zaslužjen in je tako v celoti odgovoren za svoje mišljenje in dejanja. In zato Jezus ni rekel svojim učencem: »Povejte ljudem, kaj naj verujejo...«, temveč jih je poslal v svet z besedami: »Pojdite v svet in učite vse narode ...« ([Mat 28,19](#)) Ni odvisno od nobene druge zapovedi, ampak samo od zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega. **Ta zapoved vključuje vseh deset zapovedi, ki jih je Bog dal ljudem po Mojzesu**, kajti kdor izpolnjuje zapoved Ljubezni do bližnjega, nikakor ne krši teh Božjih zapovedi. In greh je vse, kar krši božjo zapoved Ljubezni. Posledica tega je, da ima greh kazen, zato človek kaznuje samega sebe in ne gre za to, da človeka kaznuje Bog, ampak je v skladu z Božjo pravičnostjo za človeka posledica neljubezni, greha, vedno boleča in mora prevzeti posledice nase, na zemlji ali v posmrtnem življenju.

Če pa so dane človeške zapovedi in če se njihovo neupoštevanje šteje za greh, ki vleče za seboj Božjo kazen, potem je to duhovno suženjstvo, pohabljenost svobodne volje, saj bo človek pod pritiskom naredil kar mora, imel pa bo malo uspeha v svojem razvoju proti nebesom. Kajti edino, kar je dragoceno pred Bogom je tisto, **kar človek naredi po svoji svobodni volji za Boga**. Zato mora čutiti motivacijo od znotraj in mora slediti notranjemu glasu, ker je potem to **brezplačno delo, ki je Bogu dragoceno**. Na enak način si mora vero pridobiti človek sam, tako da preiskuje in premišljuje tisto, v kar se od njega zahteva, da veruje. To mora biti vera prepričanja, pridobljena po lastni volji, ne pa vera, ki jo je potrebno na silo zahtevati in mora biti brezpogojno sprejeta; ko se po šolsko prenaša na človeka. **Takrat se nahaja človek v duhovnem suženjstvu in takšna vera je mrtva, pred Bogom ni vredna nič**. Nešteto ljudi pa držijo v duhovnem suženjstvu, poučujejo jih pogosto tudi ljudje, ki nimajo znanja, jih spravljajo v neko stanje prisile, da greh s svojo kaznijo spremlja vsak nauk vere; torej nesprejemanje vere je prikazano kot greh, ki ima za seboj kazen. Na ta način bi človek lahko iz sebe odstranil odgovornost, če ne bi imel verskih dvomov, ki prihajajo deloma od znotraj, deloma od zunaj in ga spodbujajo k razmišljanju, ko resno stoji v resnici. Bog pogosto pretresa mišljenje ljudi, ki živijo v duhovnem suženjstvu; k razmišljanju jih napeljejo zunanji vplivi in lastna usoda, tako da uporabljajo in preizkušajo dar intelekta kljub nasprotnemu pritisku tistih, ki verjamejo, da so upravičeni do poučevanja... **In tisti, ki mu je resno mar za resnico, bo osvobojen duhovnega suženjstva**, spoznal bo nepravičnost zahteve, da brez zadržkov sprejme nekaj, kar so mu ljudje posredovali. Kajti tisto, kar je božansko v njihovih naukih, tisti, ki preiskuje to tudi prepozna kot božansko in zelo kmalu se bo tudi naučil razlikovati med delom Boga in delom

človeka, kmalu spozna šibkost naukov, ki niso božanskega izvora, in zelo kmalu pride do zaključka, **da je prav svobodna volja človeka glavni dejavnik, ki je odločilen za razvoj njegove duše proti nebesom.**

In takrat se bo osvobodil spon, ki so človeško delo. Takrat bo tudi njegova vera postala bolj prepričljiva in veliko bolj dragocena kot formalna vera, ki jo mnogi ljudje imenujejo za svojo in jo branijo iz tradicije, **vendar ne zdrži, ko nad ljudi pridejo resne preizkušnje.** Kajti takrat se bo zrušila (duhovna) zgradba, ki se je obdržala dolgo časa, katera pa ne more obstati, ker je delo ljudi in je zanemarjala svobodo voljo z izdajanjem zapovedi, ki ne ustrezajo Božji volji. Kajti če naj bi človek nekega dne odgovarjal za svoja dejanja, mora biti sposoben delovati s polno svobodo voljo, vendar nikoli ne biti prisiljen k odločitvi z grožnjo kazni za greh... Ker drugače večno ne bi mogel postati popoln. AMEN

[Bertha Dudde](#)